

Kl. 13:02

Kl. 13:04

Morten Messerschmidt (DF):

Tak for svaret.

Nu henviser fru Lone Dybkjær til min erfaring, som naturlige årsager tilsiger selvfølgelig er kortere end fru Lone Dybkjærs, i hvert fald rent empirisk.

Jeg har dog kigget tilbage i referaterne fra Folketinget og kan huske, hvordan man i 1993, da Danmark havde en regering, som var domineret af fru Lone Dybkjærs interesser og partiinteresser, valgte at udskrive en folkeafstemning, selv om man ikke var inde i § 20 – der var nemlig fem sjettedeles flertal for den traktat, og dermed var man ude af § 20 – lige såvel som jeg husker, at fru Lone Dybkjær varmt talte for, at man i 1986 skulle holde en folkeafstemning, selv om man var ude af § 20; der var nemlig efter Justitsministeriets opfattelse ikke tale om suverænitetsafgivelse.

Derfor vil jeg bare gerne høre, hvad det er, der gør, at Det Radikale Venstre nu lige pludselig mener, at man stringent skal følge § 20, når man både i 1986 og i 1993 holdt folkeafstemninger, selv om vi var ude af § 20. Kan fru Lone Dybkjær forklare forskellen?

Kl. 13:03

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ordføreren.

Kl. 13:03

Lone Dybkjær (RV):

Jeg er ikke sikker på, at jeg kan forklare den, så hr. Messerschmidt forstår det, men det er så en anden sag.

Med hensyn til 1986: Det var ikke os, der ville have en folkeafstemning. Det var statsminister Poul Schlüter, der ville have en folkeafstemning, fordi han ikke kunne komme igennem Folketinget med at få vedtaget fællesakten. Det var ikke os. Hvis en statsminister siger, at han vil have en folkeafstemning, går vi ikke imod det. Hvis den nuværende statsminister siger, at han vil have en folkeafstemning, vil vi jo heller ikke gå imod det, så vil vi sige: Nå, sådan er dét. Nej, nej, sådan er det jo.

Med hensyn til 1993 tror jeg virkelig, at man må sige, at hvis ikke man havde holdt en folkeafstemning oven på 1992, havde man fået ballade. Altså, det kunne simpelt hen ikke lade sig gøre ikke at holde en folkeafstemning i 1993 – på grund af 1992.

Kl. 13:04

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Frank Aaens tur.

Frank Aaen (EL):

Jeg kan nok ikke få Det Radikale Venstre væk fra at støtte reformen og reformtraktaten, selv om der står i den, at vi skal forpligte os til mere militær. Der er også støtte til en fortsat udvikling af a-kraft, og der er en masse yderligere flertalsafgørelser, som flytter indflydelse herfra ned til Bruxelles.

Men jeg vil alligevel gerne prøve at udfordre det om folkeafstemning lidt. For selvfølgelig skal vi have mere EU-debat op til ethvert folketingsvalg, men det skulle vi nok kunne få uden at afskaffe de perioder, hvor vi har allermest EU-debat, nemlig omkring folkeafstemninger.

Jeg kan ikke forstå, at man skal fjerne noget, der rigtig fungerer, når man kan gøre begge dele. Hvordan havde fru Lone Dybkjær egentlig tænkt sig, at vi skulle have en skarp debat om EU op til næste folketingsvalg, hvor hovedspørgsmålet handler om, hvem der skal være regeringschef, og hvor begge kandidater – og sikkert også flere end de to, hvis der skulle dukke flere kandidater op – er glødende EU-tilhængere?

Hvordan skal vi overhovedet kunne gøre EU-spørgsmålet til en hoveddebat ved det kommende folketingsvalg, hvor alle vil diskutere regeringsskifte?

Kl. 13:06

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:06

Lone Dybkjær (RV):

Først vil jeg sige, at det jo ikke er rigtigt, at der er mere militær. Jeg ved godt, at man læser de paragraffer, som om at det, at man effektiviserer samarbejdet, er ensbetydende med, at man skal have mere af det. Jeg synes, at denne regering er et udmærket eksempel på, at sådan er det ikke. Man kan udmærket effektivisere og få mindre af det.

Der er heller ikke støtte til a-kraft i denne sammenhæng, men lad os bare tage en diskussion om hele traktaten. Det synes jeg kunne være rigtig godt. Vi er ikke tilhængere af a-kraft, og jeg synes, det er godt, hvis vi kan få en diskussion om den og finde en eller anden måde at håndtere dette spørgsmål på.

Jeg vil ikke sige noget om Bruxelles lige nu, fordi jeg gerne vil svare på det om folketingsdebatten. Jeg synes, at folkeafstemningerne gør, at man kun diskuterer EU-spørgsmål i forbindelse med folkeafstemninger. Det viser praksis. Og så